

Откакъ си се промънила
И не мислишъ зарадъ менъ,
Не остана въ мене сила
Да въздишамъ всѣки денъ.

Както вѣхне и улита
Лѣтно цвѣте безъ роса,
Тѣй като си ти сърдита,
Азъ оставамъ безъ душа.

И да съмъ билъ азъ причина,
Че се толкозъ прогиѣви,
Не оставай да загина
И грѣха ми забрави.

Азъ за моето съмнѣние
Бихъ наказанъ до сега,
Стига толкозъ отмѣщение,
Съжаление отъ сега. *ПРС*

—
Отвѣтъ.

Съ вѣрна клятва ме измами
И прѣльга съ сълзи,
Та спечели любовта ми,
Че подиръ ме намрази.

Какъ тѣй скоро ти забрави
Сладки думи и любовь?
Азъ да плачѫ ме остави,
Залови приятель новъ!

Кат'те любихъ азъ сърдечно,
Ти отъ мен' се отдѣли,
И да тѣгліж тука вѣчно
Въ люти мжки повали.